
Chodakówka, st. 3, gm. Kańczuga, woj. podkarpackie, AZP 104-79/163

Informator Archeologiczny : badania 34, 184-185

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Zastanawia zaznaczający się na powierzchni wykopu podział na część północną i południową, z niemal liniową granicą dzielącą część północną, wykazującą ślady intensywnego użytkowania, od południowej różniącej się barwą i brakiem zabytków ruchomych. Obecność paleniska w części północno-wschodniej skłania do przypuszczenia, że możemy mieć tutaj pozostałości budynku mieszkalnego. Nie odkryto jednak jego zarysu na poziomie paleniska, w dosyć równomiernie czarnej ziemi ani w warstwach niższych. Trudno więc definitywnie rozstrzygnąć, czy było to palenisko, sezonowo użytkowane, czy też znajdujące się w obrębie budynku zrębowego, którego dolne partie zostały następnie przykryte nasypem podczas budowy wału. Za taką możliwością przemawia zachowanie się poniżej belek północno-zachodniego zespołu NW1, płasko zalegającego spalonego drewna (zespół NW2), być może ze spalonej podłogi budynku. W interpretacji nagromadzonych artefaktów należy brać pod uwagę obie te możliwości.

Przyjęty program badawczy został w pełni zrealizowany. Uzyskane drewno zostało przesłane do badań dendrochronologicznych w pracowni dr. Marka Krąpca na AGH w Krakowie. W przyszłym sezonie są planowane dalsze badania na wale III w celu uzyskania kolejnych prób niezbędnych do datowania następnych wałów grodziska w Chodliku.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Nadwiślańskim w Kazimierzu Dolnym.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Archeologii Polski Środkowoschodniej”, t. VI, 2001, s. 124-128..

CHODAKÓWKA, st. 3, gm.
Kańczuga, woj. podkarpackie,
AZP 104-79/163

- osada kultury lendzielsko-polgarskiej lub malickiej (?)
- osada z wczesnego średniowiecza (IX-XI w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 1 do 29 sierpnia przez dr. Wojciecha Blajera (autor sprawozdania, Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Przemyślu, Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie). Finansowane przez Podkarpackiego WKZ i Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 44 m².

Głównym celem prac prowadzonych w 2000 r. było dokończenie rozpoczętych w 1999 r. badań dużego obiektu wczesnośredniowiecznego określonego jako nr I.

W warstwie podglebia na zachód od obiektu nr I odkryto duży drapacz na wiórowcu, prawdopodobnie z surowca wołyńskiego. Dokończono eksplorację i dokumentowanie obiektu nr I w jego części środkowej i zachodniej. Okazało się, że badana struktura jest znacznie rozleglejsza (około 4 m z południowego wschodu na północny zachód) i głębsza, niż można było sądzić na podstawie wyników wcześniejszych prac. Bardziej skomplikowana jest też jej budowa wewnętrzna. Obiekt nr I dzielił się na kilka części, sięgających do głębokości około 1-1,10 m od dzisiejszej powierzchni ziemi. W ich wypełniskach, obok licznych ułamków ceramiki, stwierdzono wyraźne ślady spalenizny. Obiekt ten nie jest więc rozległą płaskodenną ziemianką o stałej głębokości około 1 m, lecz skupiskiem kilku (4-5?) mniejszych jam w różnym kształcie, o różnej wielkości i głębokości. Może to być pozostałość jednoczasowego kompleksu albo raczej kilku różnoczasowych, nawarstwionych na siebie wczesnośredniowiecznych struktur. Wyjaśnienie może przynieść szczegółowa analiza materiałów ceramicznych z różnych części obiektu nr I. Ogółem pozyskano około 970, przeważnie drobnych ułamków naczyń ręcznie lepionych, częściowo obtaczanych, wykonanych z gliny schudzanej dużą domieszką tłuczni kamiennego, ceramicznego i piasku. Liczne ułamki są zdobione poziomymi żłobkami, rzadziej liniami falistymi lub stempelkiem. Można je datować na X w. i I. połowę XI w. W przypadku niektórych ułamków można sugerować związek z IX w. Z obiektu nr I pochodzą

też liczne kości zwierzęce (bydło, świnia, koń, koza lub owca, jelen, pies?) oraz fragment przedmiotu żelaznego. Na południe od niego odkryto dwie mniejsze nieregularne jamy (nr 6-7), które dostarczyły tylko kilku ułamków ceramiki wczesnośredniowiecznej. Ponadto na północny zachód od obiektu nr 1 znajduje się dołek postłupowy – jego wypełnisko nie zawierało materiałów zabytkowych.

Badania prowadzone w 2000 r. pozwoliły na zakończenie prac ratowniczych przy obiektach odkrytych na tym stanowisku wiosną 1999 r. Jest jednak możliwe, że orka i erozja mogą doprowadzić do naruszenia podobnych struktur, na razie nieujawnionych, a zalegających pod warstwą ziemi ornej. Krzemieny drapacz na wiórowcu potwierdza obecność osadnictwa prehistorycznego i być może ma związek z odkrytym tu w poprzednim sezonie obiektem neolitycznym.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w depozycie Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Wyniki badań znalezisk kostnych zostały opublikowane w „Roczniku Przemyskim”, t. 37, 2001.

Badania nie będą kontynuowane..

Ciosny Folwark, st. 2, gm. Zgierz,
woj. łódzkie, AZP 63-51

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

CZCHÓW, st. 1, gm. *loco*,
woj. małopolskie, AZP 107-
63/1

- osada z IV okresu epoki brązu
- grodzisko wczesnośredniowieczne

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 17 lipca do 16 sierpnia przez Andrzeja Szpunara (autor sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 15 m².

Wykonano przekop przez część domniemanego wału grodu od szczytu ku majdanowi grodziska. W efekcie stwierdzono występowanie wału o metryce wczesnośredniowiecznej o konstrukcji skrzyniowej. Skrzynie były wypełnione otoczkami i gliną. Od strony majdanu wystąpiła kilkunastocentymetrowa warstwa kulturowa z materiałem wczesnośredniowiecznym (ceramika z IX-X w.).

Pod warstwą destrukcji wału wystąpiła warstwa zawierająca ceramikę kultury łużyckiej w typie krakowskim z IV okresu epoki brązu, w materiale ceramicznym wyróżniono także fragmenty naczyń kultury Gawa.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania będą kontynuowane.

Daniszew, st. 19, gm.
Kościelec, woj. wielkopolskie,
AZP 58-43/78

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Daniszew, st. 21, gm. *loco*,
woj. wielkopolskie, AZP 58-
44/90

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

**DĄBROWA GÓRNICZA-
ŁOSIEN**, st. 2, m. *loco*,
woj. śląskie, AZP 96-50/1

- osada z okresu wczesnego średniowiecza
- osada z okresu nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku, pod kierunkiem dr Dariusza Rozmusa. Czwarty sezon badań.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 290-302.